

gerunt, adeò ut eorum industria & studium ultrò ab Ecclesiis tcholiq; expetatur.

Idem nōstro accidisse Lobechto, norunt adhuc illi, quibus ille tum erat familiarior. Optimi namq; Viri pietas, virtus, & eruditio, ita jam publicè toti huic urbi innoverat, ut optimos quosq;, imprimis vero Amplissimum Reipublicæ hujus tenatum, in cui admirationem & amorem aliceret: qua propter quem Ecclesiæ & scholæ huic præsidio & ornamento fore singulari propiciebant prudentiores, cum quoq; studiose retinendam, libenterq; promovendum judicabant. Divinitus autem factum est, ut eodem tempore, quo Lobechius hic hærebat, conditionem aliquam & modestè exspectando quærens, & honeste quærendo expectans, sororius meus omni mihi studio colendus, M. IOHANNES STOLTERFOTUS, ab Ecclesia Lubecensi ex templo Mariano hinc avocaretur, nec vocationi repugnare posset: hujus vero locum legitimè ex Petrina nostra Ecclesia vocatus, vir ille Reverendus, pietate & zelo præstantissimus, Dn. M. OSVALDUS SLEDANUS rursus occuparet. Vacante ergo diaconatu Petrino, & re inter eos quorum intererat, & qui vocationibus Ecclesiasticis hic præsunt, probè deliberata, Lobechius noster unanimi voto electus, approbatus, confirmatus, Año 1589. mense Martio, felici sydere ministerij hujus laudatissimi membrum assumitur, gratum Reipublicæ, gratius Ecclesiæ, gratissimum ipsi ministerio. Elucebant enim iam tum ex animo viri-juvenis egregia Spiritus Sancti dona, quæ assiduo excitata vnu, non vulgarem spondebant Ecclesiæ doctorem. Cæterum Lobechius tantam sibi constitutam videns adversariam, spartam Dei mirabili providentia recens adeptam